

[M. Sig Steffensen.]

60 km er, som det er blevet nævnt, ikke blevet overholdt, og det er klart, at det må have stor betydning, om vi kan køre med fri hastighed på hovedvejene. Jeg tror, at det begrænsede stop netop yder den bedste sikkerhed, idet fuldstændigt stop vil give en falsk forestilling om sikkerhed. Det forholder sig jo i virkeligheden sådan, at man skal i gang for at komme ind på hovedvejen, og så tror jeg alligevel, at det at lægge ansvaret over på chaufførerne, der kommer fra en sidevej, er den bedste måde at løse spørgsmålet på.

Hastighedsgrænsen på de 60 km er sikkert ikke blevet overholdt. Det forholder sig nok, som den mand sagde, der blev taget af færdselsbetjenten, fordi han kørte for stærkt: Ja, I bestemmer bøden, men vi bestemmer farten. Jeg tror netop, at det er rigtigt, at med den frie hastighed vil folk føle deres ansvar.

Hvad angår lastbilerne, ved jo vi, der har kørt bil i nogle år, hvor ubehageligt det kan være at komme bagefter en lastbil, der snegler sig af sted op ad en bakke, men som nedad tager en mægtig fart på; det kan være vanskeligt at komme forbi. Nu er der mulighed for, at vi med de små vogne kan smutte forbi dem.

Som forslaget foreligger her med alle de bestemmelser og vejledninger, der er indført, tror jeg, at det er formet på den bedst mulige måde, og jeg kan som sagt give tilslutning dertil.

Korsgaard: Når jeg har bedt om ordet i den foreliggende sag, er det, fordi jeg gerne vil have lov til overfor det høje ting at melde mig som tilhænger af fuldt stop ved hovedveje. Når jeg har det syn og stiller mig på den måde, er det ikke, fordi jeg ønsker, at der skal gives de mennesker, der ikke overholder denne bestemmelse, en lille bøde på nogle få kroner, men jeg vil have bestemmelsen indført for at sige til de trafikanter, der kommer fra en sidevej ind på en hovedvej: det er jer selv, der har ansvaret for, hvordan det går jer; hvis I ikke ser jer for, hvis I ikke kører ind på hovedvejen under iagttagelse af en rimelig forsigtighed, må I tage skade for hjemgæld, så må I selv undgælde for det.

I det andet høje ting har man ikke villet indføre bestemmelsen om fuldt stop, og

efter nu her at have hørt de forskellige ordføres taler er jeg heller ikke sikker på, at der i dette ting bliver flertal for indførelse af fuldt stop. Jeg beklager, om dette ikke bliver tilfældet, men da forslaget skal i udvalg, er der jo en mulighed endnu, der er i alt fald mulighed for at få enkeltheder ændret. Jeg ønsker slet ikke, at lovforslaget skal syltes i udvalget, jeg ønsker gerne lovforslaget gennemført nu inden påske, og jeg regner med, at det udvalg, der bliver nedsat, kan arbejde hurtigt og således få lovforslaget færdigbehandlet.

Det, jeg særlig tænker på, når jeg gerne vil gøre nogle bemærkninger overfor det høje ting, er lovforslagets § 1, der jo handler om, hvordan man skal bære sig ad, når man kører fra en sidevej ind på en hovedvej. Der står, at man i god tid skal nedsætte farten. Nu regner jeg med inden ret længe at få tilladelse til at købe en ny vogn, så vil jeg selvfølgelig køre hurtigt og kommer vel op på en hastighed af 80—100 km. Så står der her, at man skal i god tid nedsætte farten, det vil sige, jeg skal ned på 40—50 km. Men nu spørger jeg: Hvordan i alverden skal den, der kører på hovedvejen, se, om den, der kommer fra bivejen, kører med 40—50 km eller i det hele taget har nedsat farten betydeligt?

Jeg ville egentlig gerne have, at man på en eller anden måde, f. eks. ved en anordning på bilen, kunne gøre den, der kører på hovedvejen, bekendt med, at man ved, man kører ind på en hovedvej, og at vedkommende blot skal køre forbi. Jeg ser så tit her på de københavnske gader taxavogne køre om aftehen og om natten med et grønt skilt, hvorpå der står „Fri“. Mon man ikke på samme måde — hvis man som sagt ikke vil gennemføre fuldt stop, men vil opretholde bestemmelsen, således som den står her i paragraffen — kunne have et eller andet lille tegn, der på utvetydig måde kan vise den, der kører på hovedvejen, at man vil lade ham komme forbi?

Hvis man nu ikke vil tage noget hensyn til det, jeg her fremfører, vil jeg gerne pege på det sidste, der står i § 1, nemlig at der altid skal standses helt, hvor udsigten over hovedvejen ikke er fri, eller hvor særlig færdselstavle for stop er anbragt. Nu er det altså overladt til den, der kommer fra bivej, at bedømme, om udsigten er fri, eller om udsigten er af en sådan art, at der skal stoppes